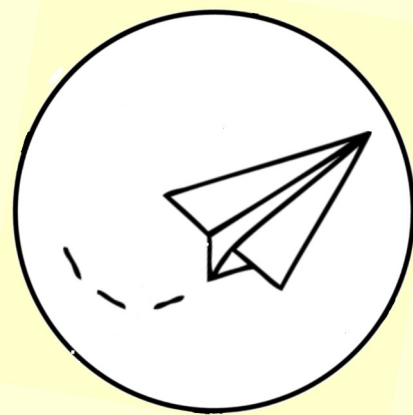

Rozlety

za měsíc září

Rozhovory s prvňáčky

Otázky

1. Těšil ses do školy?
2. Líbí se ti ve škole?
3. Myslíš si, že budeš mít v budoucnu samé jedničky?
4. Báł ses na jevišti, když ses představoval?
5. Čím bys chtěl být, až budeš velký?

Klára Škrdlantová

1. Hodně.
2. Dobře, hodně.
3. Myslím si, že budu mít, že budu mít samé jedničky.
4. Byla jsem šťastná.
5. Chtěla bych být učitelka ve škole.

Richard Lhoták

1. Hodně.
2. Dobře.
3. Určitě ano.
4. Líbilo se mi to.
5. Chtěl bych být vojákem.

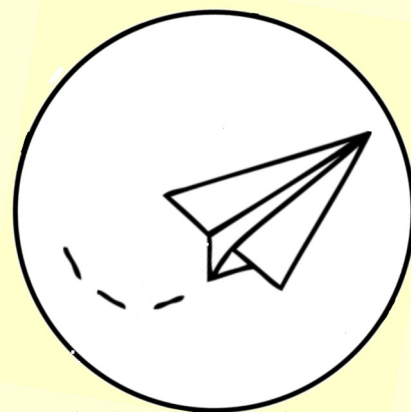
Rozálie Šindelářová

1. Jo.
2. Dobře.
3. Jo, protože jsem prý nejlepší.
4. Nebála jsem se, líbilo se mi to.
5. Chtěla bych se stát baletkou.

Rozlety

za měsíc září

Stěhování

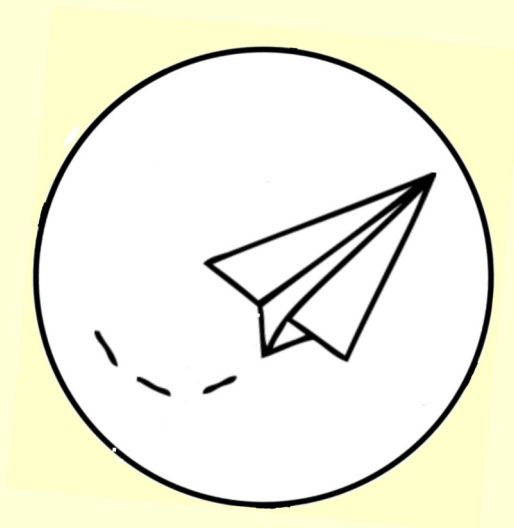
Stejně jako v 5. století, jak víme z dějepisu, tak i ve škole malého městečka Žebrák začalo zase po několika letech, jak já ráda říkám, "stěhování národů". Zmatek, kdy se stěhujeme z jedné třídy do druhé. A někteří studenti stejně tak jako leckterí učitelé běhají po škole s marnou snahou najít svou třídu. Musím se přiznat, že je někdy těžší poletovat po třídách s těžkou taškou než běhat maraton. Každopádně chápu, že to tak bylo i dřív a bylo by nespravedlivé, kdyby se tato minulost neměla opakovat, ale nevidím v tom nějaký větší význam, vzhledem k tomu, že většina učitelů si materiál stejně nosí do tříd, nejspíše se ale nenadřou tolik jako předtím. Nejhorší je asi chodit nahoru a dolů po schodech pořád dokola hlavně po velice zdařeném tělocviku. Největší problém je však vysvětlit našim novým ukrajinským spolužákům, co to vlastně to stěhování je. I když teď už se začínají chytat. Ale abych jenom nekritizovala, velkou výhodou jsou tematické plakáty v každé třídě, na které mi občas ujede očko. A taky budeme mít alespoň trochu pohybu.

Omlouvám se, ale stejně tak jako většina studentů na tom nevidím nic dalšího pozitivního a doufám, že tento systém nebyl vynalezen jen k týrání žáků.

Rozlety

za měsíc září

Žebrácké muzeum - 8.A

V úterý 20. 9. jsme se šli podívat do místního muzea. Byli jsme tam místo třetí vyučovací hodiny (literatury).

Když jsme všichni došli před muzeum, vešli jsme dovnitř a vyběhli nahoru po schodech do druhého patra. Zaplatili a rozdělili jsme se do dvou skupin. První skupina šla na výstavu do místnosti, kde byly hry, které se dřív hrály, třeba dáma, mlýn, karty, kostky a další hry (třeba ovčinec). V druhé místnosti, kam se vydala druhá skupina, byla stálá expozice o Žebráku. Byly zde vystaveny fotky starého Žebráka, nádobí a skleničky, nářadí a formičky na perníčky, zkrátka předměty dávných řemeslníků. Pak se obě skupiny prohodily. Nahlédli jsme i do Hněvkovského galerie (na fotografii). Dříve (do roku 1963) byla v této budově škola.

Blížil se návrat do školy. Skoro nikomu nechtělo, protože nás to tam bavilo a líbilo se nám tam. Polovina třídy se při zpáteční cestě loudala, protože nechtěli na další hodinu, což byla matematika.

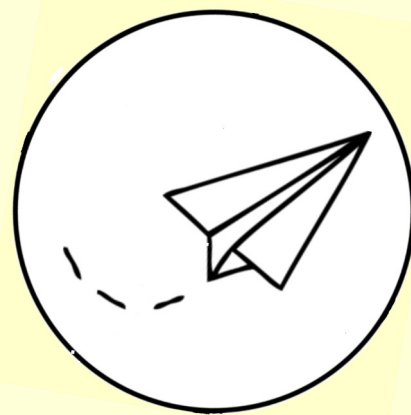
Na dalším dějepise ve čtvrtek nám učitelka zadala otázky, co si pamatujeme z muzea (na jedničku).

Sýkorová Anna

Rozlety

za měsíc září

Dějepisný kroužek

Covidová pandemie nám vzala hodně, včetně dějepisného kroužku pro druhý stupeň. Ten se teď naštěstí obnovil. První výlet se konal 23. září na hrad Žebrák. Až na nekonečné schody byl tento výšlap jedinečný. Krajina byla za slunného dne krásně vidět. Všichni si to náramně užili a těší se na další cestu ve jménu našeho oblíbeného dějepisu. Nemusíme však čekat dlouho, další dobrodružství se koná už tento pátek 7. října.

